

Dài, ngắn

Thủ tướng Anh Thomas More (1) bị tổng ngục vì không chịu phản bội đức tin Công Giáo để theo nhà vua (2). Biết tin ông bị kết án tử hình; người vợ hiền đến thăm và hỏi chồng:

- Tại sao mình không làm cách nào đó để cứu mạng sống?

Thomas More hỏi lại vợ:

- Theo em, anh có thể sống ở trần gian này được bao lâu nữa?

Nhìn chồng, vị phu nhân xinh đẹp trả lời:

- Cứ theo như sức khoẻ anh đang có, hứa hẹn anh sẽ sống được ít là 20 năm nữa.

Ông thủ tướng nhìn vợ lắc đầu nói:

- Em đã đề nghị anh một việc hết sức điên rồ. Vì để sống thêm chỉ 20 năm ngắn ngủi nữa mà anh phải đánh mất một cuộc sống dài vô tận ở trên trời.

Chuyên trên gọi vài ý: - đời này ngắn ngủi, đời sau dài vô tận - nhiều người không lo cho đời sau – lo cho đời sau cách nào?

Đời sau dài đến mức ai ra đi đều mất hút, không quay trở lại. Đời này ngắn đến độ dường như bị đời sau thu hút (sự thu hút diễn ra ngay trong mỗi người; đó là lý do tại sao lòng người lúc nào cũng bất an, khát khao, đau khổ)

Nhiều người giàu của, giàu danh, giàu quyền... không lo cho đời sau nên Chúa bảo: “Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa.” (Mt 19,24)

Lo cho đời sau là đầu tư tim óc, tiền của, công sức, thời gian vào đời sau, tức dồn tất cả cho việc thực thi Lời Chúa: “Nước Trời giống như kho tàng chôn giấu trong ruộng, người kia tìm được, vùi chôn vùi xuống, trở về bán mọi tài sản để mua ruộng ấy. Nước Trời cũng giống như người buôn nợ đi tìm ngọc quý; tìm được, anh về bán mọi của cải để mua ngọc quý ấy” (Mt 13,44) Theo đó, mỗi Kitô hữu phải là một nhà đầu tư đời sau.

(1) Sir Thomas More (1478-1535).

(2) Vua Henry VIII ly khai Công giáo, lập Anh giáo năm 1533.